

Eelotsuse küsimused

Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. mai 1997. aasta direktiivi 1997/7/EÜ tarbijate kaitse kohta sidevahendi abil sõlmitud lepingute korral (¹) artikli 6 lõike 3 kolmanda taande kolmandat võimalust tuleb tõlgendada nii, et sidevahendi abil sõlmitud lepingute korral, mille ese on elektri ja gaasi tarnimine trassi kaudu, ei ole lepingust taganemise õigust?

(¹) EÜT L 144, lk 19; ELT eriväljaanne 15/03, lk 319.

Eelotsusetaotlus, mille esitas Oberlandesgericht Wien (Austria) 24. aprillil 2009 — Ronald Seunig versus Maria Hölzel

(Kohtuasi C-147/09)

(2009/C 153/50)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Oberlandesgericht Wien

Põhikohtuasja pooled

Määruskaebuse esitaja: Ronald Seunig

Vastustaja määruskaebuse menetluses: Maria Hölzel

Eelotsuse küsimused

1. a) Kas nõukogu 22. detsembri 2000. aasta määruse (EÜ) nr 44/2001 kohtualluvuse ja kohtuotsuste täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades (¹) (edaspidi „Brüsseli I määrus“) artikli 5 punkti 1 alapunkti b teist taanet saab teenuste osutamise lepingu suhtes kohaldada ka siis, kui on kokku lepitud, et teenuseid osutatakse mitmes liikmesriigis?

Kui vastus sellele küsimusele on jaatav, kas nimetatud sätet tuleb tõlgendada selliselt, et

- b) iseloomuliku kohustuse täitmise koht määratakse selle koha järgi, kus toimub — ajakulu ja tegevuse olulisuse alusel hinnates — teenuse osutaja põhitegevus;
- c) põhitegevuse kindlakstegemise võimatuse puhul võib hagi kõigi lepingust tulenevate nõuete rahuldamiseks esitada hageja valikul ükskõik millises teenuse osutamise kohas ühenduse piires?
2. Kui vastus esimesele küsimusele on eitav, kas Brüsseli I määruse artikli 5 punkti 1 alapunkti a saab teenuste osutamise lepingu puhul kohaldada ka siis, kui on kokku lepitud, et teenuseid osutatakse mitmes liikmesriigis?

(¹) EÜT L 12, lk 41; ELT eriväljaanne 19/04, lk 42.

Iride SpA ja Iride Energia SpA 27. aprillil 2009 esitatud apellatsioonkaebus Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtu (teine koda) 11. veebruari 2009. aasta otsuse peale kohtuasjas T-25/07: Iride SpA, Iride Energia SpA versus Euroopa Ühenduste Komisjon

(Kohtuasi C-150/09 P)

(2009/C 153/51)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Apellandid: Iride SpA, Iride Energia SpA (esindajad: advokaadid L. Radicati di Brozolo, M. Merola, T. Ubaldi)

Teine menetluspool: Euroopa Ühenduste Komisjon

Apellandi nõuded

— Tühistada kohtuotsus;

— rahuldada esimeses kohtuastmes esitatud hagi juba esitatud nõuded või teise võimalusena suunata kohtuasi tagasi Esimese Astme Kohtusse otsustamiseks Euroopa Kohtu põhikirja artikli 61 tähenduses;

— mõista komisjonilt välja mõlemas kohtuastmes kantud kulud.

Väited ja peamised argumendid

Apellandid viitavad oma nõuete toetuseks kahele tühistamise alusele.

Esimene neist seondub õigusnormi rikkumisega EÜ artikli 253 tõlgendamisel ja kohaldamisel seoses vaidlustatud otsuse põhjendamatusega. Esimese Astme Kohus rikkus nimelt õigusnormi leides, et käesolevas kohtuasjas EÜ artikli 87 lõikes 1 ette nähtud nõuete täidetust puudutavas on EÜ artiklis 253 kehtestatud põhjendamiskohustus täidetud: i) komisjoni lihtsa kinnitusega selle kohta, et ta on tuvastanud, et uuritavat meetet tuleb käsitada riigiabina; ii) võimalusega kasutada uurimise algatamise otsust ning ühte varasemat ning erinevat komisjoni otsust vaidlustatud akti põhjendamiseks *per relationem*.

Teine tühistamise alus seondub hagi aluste moonutamisega ning õigusnormi rikkumisega Esimese Astme Kohtu poolt Deggendorfi kohtupraktika ulatuse hindamisel käesoleva kohtuasja hindamise raames. Eeskätt Esimese Astme Kohus:

- i) moonutas apellantide poolt esimeses kohtuastmes esitatud hagi aluseid viidates riigiabi kontrollimenetluse väidetavale moonutamisele nende poolt ilma et ta oleks seejuures tegelikult selgitanud, milles see moonutamine seisnes;
- ii) jättis tähelepanuta komisjoni poolt käesolevat kohtuasja puudutavas Deggendorfi kohtuotsuse ulatuse hindamisel tehtud vea, mis seisneb uue abi eelneva tagastamata abiga kumuleerimisest tuleneva konkurentsi ja ühenduse kaubavahetust moonutava mõju konkreetse ja spetsiifilise analüüsi läbiviimata jätmises;

- iii) jättis tähelepanuta komisjoni poolt käesolevat kohtuasja puudutavas Deggendorfi kohtuotsuse ulatuse hindamisel tehtud vea, mis seisneb eelneva abi tagastamata jätmise *de facto* muutmises abi kokkusobivuse täiendavast hindamiskriteeriumist abi kokkusobivuse täiendavaks ja otsustavaks tingimuseks, mida asutamislepingus ei ole ette nähtud;
- iv) jättis tähelepanuta asjaolu, et komisjoni poolse kohtuotsuse Deggendorf asjakohatu ja kuritarvitava tõlgenduse tagajärjel käesolevas kohtuasjas muutub nimetatud kohtupraktika asutamislepingus või teiseses õiguses sätestamata liikmesriikide kohustuste rikkumiste karistamise vahendiks;
- v) jättis tähelepanuta asjaolu, et kui komisjon otsustas algatada Itaalia poolt teatatud meetme suhtes ametliku uurimismenetluse, siis kinnitas ta seeläbi, et tema seisukohast oli tema käsutuses kogu vajalik teave meetme kokkusobivuse hindamiseks. Sel moel rääkis komisjon vastu vaidlustatud otsuse aluseks olevale teesile, mille kohaselt itaalia ametiasutused ja abisaajast äriühing ei esitanud teatamismenetluse raames piisavalt teavet meetme kokkusobivuse hindamiseks;
- vi) pani toime raske õigusnormi rikkumise väites, et ühenduse kohtupraktika kohaselt ei ole komisjon uuritava meetme riigiabina määratlemiseks kohustatud konkreetselt ja asja asjaolusid arvestavalt hindama selliste elementide esinemist, millest lähtuvalt võib pidada täidetuks kõiki EÜ artikli 87 lõikes 1 sätestatud nõudeid.

4. mail 2009 esitatud hagi — Euroopa Ühenduste Komisjon versus Portugali Vabariik

(Kohtuasi C-154/09)

(2009/C 153/52)

Kohtumenetluse keel: portugali

Pooled

Hageja: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindajad: P. Guerra e Andrade ja A. Nijenhuis)

Kostja: Portugali Vabariik

Hageja nõuded

- Tuvastada, et kuna Portugali Vabariik ei ole siseriiklikusse õigusesse kohasel moel üle võtnud ühenduse õigusnorme, mis reguleerivad universaalteenuse osutaja või osutajate määramist, ja igal juhul ei ole taganud nende õigusnormide kohaldamist tegelikkuses, siis ei ole Portugali Vabariik järginud kohustusi, mis tulenevad direktiivi 2002/22/EÜ⁽¹⁾ artikli 3 lõikest 2 ja artikli 8 lõikest 2;

— mõista kohtukulud välja Portugali Vabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

Portugali elektroonilise side seaduse (10. veebruari 2004. aasta seadus nr 5/2004) artikkel 121 säilitab avaliku teenuse, avaliku teenuse ainukontsessiooni või vastavad õigused ja kohustused kuni aastani 2025 ja telekommunikatsiooni avaliku teenuse kontsessiooni omab PT Comunicações S.A.

Komisjon leiab, et Portugali elektroonilise side seadus on universaalteenuse osutamise eest vastutavate ettevõtjate määramise osas segane, seosetu ja vastuoluline.

Seega ei ole Portugali riik määranud universaalteenuse osutamise eest vastutavat ettevõtjat või vastutavaid ettevõtjaid tulemuslikku, objektiivset, läbipaistvat ja mittediskrimineerivat määramismehhanismi kasutades, nagu on sätestatud direktiivi 2002/22 artikli 8 lõikes 2 koostoimes artikli 3 lõikega 2.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. märtsi 2002. aasta direktiiv 2002/22/EÜ universaalteenuse ning kasutajate õiguste kohta elektrooniliste sidevõrkude ja -teenuste puhul (universaalteenuse direktiiv), EÜT L 108, 24.4.2002, lk 51; ELT eriväljaanne 13/29, lk 367.

Eelotsusetaotlus, mille esitas Symvoulio tis Epikrateias (Kreeka) 8. mail 2009 — Ioannis Katsivardas — Nikolaos Tsitsikas O.E. versus Ypourgos Oikonomikon

(Kohtuasi C-160/09)

(2009/C 153/53)

Kohtumenetluse keel: kreeka

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Symvoulio tis Epikrateias

Põhikohtuasja pooled

Kassaator: Ioannis Katsivardas — Nikolaos Tsitsikas O.E.

Vastustaja: Ypourgos Oikonomikon

Eelotsuse küsimus

Kas isik (Ecuadorist banaane importiv äriühing), kes taotleb alusetult tasutud riigiaktsiisi tagasimaksmist, võib siseriiklikus kohtus tugineda sellele, et siseriiklik maksusäte (seaduse 1798/1988 artikkel 7, muudetud seaduse 1914/1990 artikliga 10) on vastuolus nõukogu määrusega (EMÜ) nr 1591/84⁽¹⁾ heaks kiidetud Euroopa Majandusühenduse ja Cartagena Lepingu riikide 1984. aasta lepingu artikliga 4?

⁽¹⁾ EÜT L 153, 8.6.1984, lk 1; ELT eriväljaanne 11/15, lk 162.